

CORANUL

I

SURA CARE DESCHIDE CARTEA¹

Din Mekka și este cu șapte semne²

ÎN NUMELE LUI DUMNEZEU,
CEL MILOSTIV, ÎNDURĂTOR

1. Laudă lui Dumnezeu, Domnul veacurilor,
2. celui milostiv, îndurat,
3. ce domnește în ziua judecății.
4. Ție voim să-ți servim și la Tine să ne rugăm.
5. Ocîrmuiește-ne pe drumul cel drept,
6. pe drumul celora de care te-ai îndurat,
7. nu al celor asupra cărora ești înfuriat, și nu al celor ce rătăcesc.

II

SURA VACII

Din Medina și este cu două sute optzeci și șase de semne

ÎN NUMELE LUI DUMNEZEU,
CEL MILOSTIV, ÎNDURĂTOR

1. ALM. Aceasta este cartea în care nu e în-doială; ea este ocîrmuirea celor cuvioși,
2. care cred în cele tainice și împlinesc rugăciunea și fac milostenii din aceea ce le-am dat Noi lor
3. și care cred în ceea ce ți s-a trimis ție și ce s-a trimis înaintea ta și se încred în lumea de apoi.
4. Aceia [petrec] în ocîrmuirea Domnului lor și le va merge bine.

5. Pentru cei ce nu cred e însă totuna, ori de-î îndemni sau ba: ei nu cred.
6. Dumnezeu a pus pecete pe inimile și auzul lor și un vâl asupra vederii lor și pentru ei este pedeapsă mare.
7. Unii dintre oameni spun: „Noi credem în Dumnezeu și în ziua de apoi”, și ei [totuși] nu sînt între cei credincioși.
8. Ei îl înșală pe Dumnezeu și pe cei credincioși, însă ei își înșală numai sufletul, fără să știe.
9. În inimile lor e boală și Dumnezeu le mărește boala, însă lor [li se cade] pedeapsă dureroasă, pentru că sînt mincinoși.
10. Dacă li se spune: „Nu faceți stricăciune pe pămînt!”, zic ei: „Dar noi facem bine!”
11. Oare nu sînt ei cei ce fac stricăciune și totuși nu voiesc să o știe?
12. Și dacă li se spune: „Credeti cum cred oamenii!”, zic ei: „Să credem precum cred proștii?” Oare nu sînt ei înșiși proști și totuși nu o știu?
13. Și dacă se întîlnesc cu cei ce cred, zic ei: „Noi credem!”, cînd petrec însă într-ascuns cu Satanele lor³, zic ei: „[Sîntem] doar cu voi, ne batem numai joc de ei”.

¹ I.e. care începe Coranul. Despre însemnătatea acestei sure conf. introducerea, cap. III. Ea se mai numește și Mama cărții și mai are încă și alte numiri.

² **Semne** = **versete**. Numirea aceasta a versetelor derivă de acolo că semn în limba arabă se numește și **minunea**, iar versetele Coranului toate se consideră ca **minuni dumnezeiești**.

³ I.e. rabinii jidovești și preoții creștini.

14. Dumnezeu își bate joc de ei și-i face să rămie rătăcind în fărâdelele lor.
15. Ei sînt cei ce au cumpărat rătăcire în loc de ocîrmuire, însă negoțul lor nu le aduce cîștig și ei nu sînt bine ocîrmuiți.
16. Ei seamănă cu cel ce aprinde focul, și dacă a luminat [focul] ceea ce e împrejurul său, ia Dumnezeu lumina și-i lasă pe ei în întunecime, [încît] nu văd [nimica].
17. Surzi, muți, orbi sînt ei și totuși nu se căiesc.
18. Sau asemenea: [cînd cade] ploaie repede din cer într-un întunecime, tunet și fulger, bagă ei degetele în urechi din pricina trăsnetelor, de frică de moarte, Dumnezeu însă îi impresură pe cei necredincioși.
19. Fulgerul împiedică, răpește vederile lor; el le luminează toate [și ei] umblă în el, și dacă s-a întunecat asupra lor, stau [împietriți], și dacă ar voi Dumnezeu, le-ar lua auzul și văzul, căci Dumnezeu le poate pe toate. O, voi, oamenilor¹, serviți Domnului vostru, care v-a făcut pe voi și pe înaintașii voștri, poate vă veți teme de El.
20. El v-a făcut vouă pămîntul covor și cerul boltă; El trimite apă din ceruri și scoate prin ea roduri pentru susținerea voastră, deci nu-l faceți pe nimenea asemenea lui Dumnezeu cu știrea voastră.
21. Și dacă stați la îndoială despre cele ce le-am trimis Noi robului Nostru, atunci aduceți măcar o sură asemenea și chemați martorii voștri cei afară de Dumnezeu², dacă iubiți adevărul.
22. Și de nu o faceți aceasta – doar nici o puteți face – atunci temeți-vă de focul care arde oameni și pietre³ [și] este pregătit pentru cei necredincioși.
23. Deci vestește celor ce cred și fac cele bune că pentru ei sînt grădini pătrunse de riuri pe desupt; de cîte ori vor primi de acolo roduri, vor zice: „Acestea sînt pe care le-am primit acum înainte”. Și li se vor da roduri de asemenea. Și ei vor avea acolo muieri curate și vor petrece acolo în veci.
24. Dumnezeu nu se rușinează dacă ia pilde de la muște și ființe mai mici⁴, în ceea ce-i privește însă pe cei ce cred, aceia știu că numai adevărul vine de la Domnul lor; iar cei ce nu cred, aceia zic: „Ce voiește Domnul cu această pildă?” Prin aceasta îi momește El pe mulți și-i îndreaptă pe mulți, însă pe nimenea nu-l duce în rătăcire, decît pe cei nelegiuîți.
25. Cei ce rup legămîntul lui Dumnezeu, după ce a fost încheiat, și despărțesc ceea ce a poruncit Dumnezeu să se împreune și fac stricăciune pe pămînt, aceia sînt cei ce vor fi pierduți.
26. Cum de nu credeți în Dumnezeu? Doar ați fost morți și El v-a înviat; apoi vă va omori, apoi vă va învia, apoi la El vă veți întoarce.
27. El este acela care v-a făcut vouă toate cîte sînt pe pămînt, apoi s-a suit în cer și a fă-

¹ Cu „O, voi, oamenilor” se adresează de regulă mekkanii, iar cu „O, voi, cei ce credeți” sau „O, voi, credincioșilor” se adresează medinensii sau emigranții din Mekka. Vezi și introd., cap. III.

² I.e. idolii sau zeei cei mincinoși.

³ I.e. idolii ciopliți din piatră.

⁴ O scuză față de obiecțiunea că în Coran s-ar afla pilde și vorbe care n-ar fi vrednice de Dumnezeu și nu s-ar potrivi în gura ființei celei mai înalte.

- cut cele șapte ceruri unul ca altul și El le știe pe toate.
28. Și când a zis Domnul tău îngerilor: „Voi să pun pe pământ un locțiitor!”, au zis ei: „Vrei să pui pe unul care face stricăciuni acolo și varsă sânge? Însă noi vestim lauda Ta și Te sfințim!” El zise: „Eu știu ceea ce nu o știți!”
29. Și El îl învătă pe Adam numele tuturor lucrurilor, deci le arătă pe acestea îngerilor și zise: „Vestiți-Mi numele acestora, dacă țineți la adevăr”.
30. Ei ziseră: „Mărire Ție! Nu știm decît ceea ce ne-ai învățat, doar tu ești cel știutor, înțelept!”
31. El zise: „O, Adam, vestește-le numele acestora!” Și după ce le vesti numele zise El: „Oare nu v-am spus, Eu știu taina cerurilor și a pământului și știu ceea ce descoperiți și ceea ce tănuiți”.
32. Deci spuseră îngerilor: „Prosternați-vă înaintea lui Adam”. Atunci se prosternară, numai diavolul nu voi, ci se îngîmfă și se făcu necredincios.
33. Iar Noi ziserăm: „O, Adam, să locuiești tu și muiera ta în grădină și să mîncați din ea cu prisosință de unde voiți; dar de arborele acesta să nu vă apropiați, ca să nu fiți între cei nelegiuți!”
34. Satan însă îi împinse și-i alungă, ca să nu mai petreacă acolo, și Noi ziserăm: „Depărtați-vă de acolo! Dușmani să fiți unul altuia! Pe pământ să aveți locuință și cele trebuincioase pînă la un timp”.
35. Și Adam învătă cuvinte de la stăpînul său și se întoarce la El, căci El este iertător, îndurat.
36. Noi am zis: „Depărtați-vă de aici cu toții; dar de la Mine vine la voi ocîrmuire, și cel ce urmează ocîrmuirii Mele nu va ști nici de frică, nici de întristare.
37. Și cei ce nu cred și se leapadă de semnele Noastre vor fi tovarășii focului; acolo vor rămîne în veci”.
38. O, voi, fiii lui Israel, aduceți-vă aminte de binele ce vi l-am făcut și păstrați legămîntul Meu, căci și Eu voi păstra legămîntul vostru, și temeți-vă de Mine și credeți în ceea ce v-am trimis spre întărirea celor ce le-ați primit și nu fiți cei dintii care nu cred în aceasta și nu vîndeți semnele Mele pentru un preț mic, ci numai de Mine temeți-vă.
39. Și nu îmbrăcați adevărul cu deșertăciunea și nu acoperiți adevărul, măcar că-l cunoașteți.
40. Deci împliniți rugăciunea și dați milostenii și umiliți-vă cu cei ce se umilesc.
41. Voi porunciți oamenilor cucernici și uitați de sufletele voastre? Și citiți scriptura? Nu voiți s-o pricepeți?
42. Căutați adăpost la răbdare și la rugăciune, care e grea, numai nu pentru cei ce sînt umiliți.
43. Cei ce cred că vor grăbi odinioară înaintea Domnului lor și se vor întoarce la El.
44. O, fiii lui Israel, aduceți-vă aminte de binele ce vi l-am făcut; Eu doar v-am ales înaintea făpturilor.
45. Și temeți-vă de ziua în care nu poate sta un suflet pentru altul și nu se primește pen-

¹ Cărțile lui Moise.

- tru el mijlocire, nici se ia pentru el preț de răscumpărare și nici li se poate ajuta suflitelor.
46. Doar Noi v-am mîntuit pe voi de neamul lui Faraon, care vă asupra cu pedepse grele, înjunghia copiii voștri și lăsa să trăiască numai muierile voastre, și întru aceasta a fost mare ispită de la Domnul vostru.
47. Noi am despicat pentru voi marea și v-am mîntuit și am înecat neamul lui Faraon, pe cînd priveați voi.
48. Cînd am făcut mărturie cu Moise prin patruzeci de nopți, atunci v-ați ales vițelul, pe cînd el¹ nu era de față, și ați fost nelegiuți.
49. Atunci v-am iertat Noi, doar că să fiți mulțumitori.
50. Deci i-am dat Noi lui Moise Scriptura și Furkânul², ca doar să fiți bine îndreptați.
51. Atunci zise Moise poporului său: „O, poporul meu, voi ați spurcat sufletele voastre prin aceea că v-ați ales vițelul, deci întoarceți-vă la făcătorul vostru și omoriți-vă sufletele voastre: aceasta va fi bine pentru voi la făcătorul vostru și El se va întoarce către voi, căci El este iertător, îndurat”.
52. Și cînd ați zis: „O, Moise, nu-ți vom crede, pînă nu-l vom vedea pe Dumnezeu fățiș!”, atunci v-a apucat furtuna cînd priveați voi.
53. Noi v-am înviat atunci din moartea voastră, ca să fiți mulțumitori³.
54. Și Noi am lăsat să vă umbrească nourii și am trimis asupra voastră mana și potârnicile: „Mîncăți din bunătatea ce v-am dat-o spre trebuința voastră!” Iar ei n-au fost nedrepti față de Noi, ci au fost nedrepti numai față de ei înșiși.
55. Noi am zis: „Intrați în cetatea aceasta și mîncăți din ea pînă vă veți sătura și intrați în poartă cu umilintă și ziceți: «Hittatun⁴!». Noi vă vom ierta păcatele voastre și-i vom spori pe cei buni”.
56. Însă cei nelegiuți au schimbat alt cuvînt în loc de ceea ce li s-a spus, și Noi am trimis asupra celor nelegiuți minie din cer, pentru că s-au lepădat de adevăr.
57. Și cînd Moise ceru apă pentru poporul său am zis Noi: „Lovește cu toiagul tău stîncă!” și au curs din ea douăsprezece izvoare⁵, ca să cunoască toți oamenii fîntinile lor: „Mîncăți și beți din ceea ce v-a dat Dumnezeu și nu faceți răutăți pe pămînt”.
58. Și cînd ați spus: „O, Moise, nu putem suferi tot același fel de bucate; roagă-te pentru noi la Domnul tău să ne dea nouă ceea ce scoate la iveală pămîntul; legume, castraveți, usturoi⁶, linte și ceapă!”, zise el: „Voiți să alegeți ce e mai rău în loc de ce e mai bun? Coboriți-vă în Egipt și acolo veți avea ce ați cerut!” Și veni asupra lor înjosire și sărăcie și căzu asupra lor minia

¹ Moise.

² O altă numire a Coranului. **Furkân** înseamnă **deosebire**, scil. între adevăr și minciună.

³ O tradiție spune că israelienii, care voiau să-l vadă pe Dumnezeu, fură omoriți și apoi iarăși înviați.

⁴ **Hittatun** înseamnă iertare. În loc de acest cuvînt au spus ei **Habbatun** = seară, sau **Hintatun** = orz.

⁵ Pentru cele 12 seminții ale lui Israel.

⁶ După alții, **grîu** sau **mazăre**.

- lui Dumnezeu, și-i omorîră pe profeți cu nedreptul și pentru că se răsulară și se arătară dușmănoși.
59. Însă cei ce cred, fie iudei, sau creștini, sau sabe¹, dacă numai cred în Dumnezeu și în ziua de apoi și fac bine, vor primi răsplata lor de la Domnul lor și nu va veni frică peste ei și nu se vor întrista.
60. Iar cînd am încheiat Noi legămîntul cu voi și am ridicat asupra voastră muntele², am zis: „Țineți cu tărie ceea ce v-am descoperit și pomeniți ceea ce este întru aceea, ca să fiți cuvioși”.
61. Atunci v-ați întors voi de la aceasta și de n-ar fi fost harul și îndurarea lui Dumnezeu asupra voastră, ați fi fost pierduți; însă voi știți ceea ce au pățit aceia din voi care au călcat Sabatul; Noi le-am zis: „Să fiți momițe lepădate!”³
62. Și i-am pus ca pildă pentru cei de față și cei viitori și ca îndemnare pentru cei cuvioși.
63. Iar Moise a spus poporului său: „Dumnezeu vă poruncește să junghiați o vacă!”⁴ Ei ziseră: „Îți bați joc de noi?” El zise: „Ferească Dumnezeu ca să fii unul dintre nebuni!” Ei ziseră: „Roagă-te pentru noi la Domnul tău, ca să ne arate cum să fie vaca aceea?” El zise: „Iată, El zise, vaca să nu fie prea bătrînă și nici prea tînără, de vîrstă mijlocie și să faceți ce vi se va porunci”.
64. „Culoarea ei?” El zise: „Iată, El zice, vaca să fie la culoare galbuie-roșietică, plăcută privitorilor”.
65. Ei ziseră: „Roagă-te pentru noi la Domnul tău ca să ne arate cum să fie ea, căci vacile noastre seamănă între ele și dacă voiește Dumnezeu, sîntem bine ocîrmuiți”.
66. El zise: „Iată, El zice ca să nu fie o vacă slăbită, ce ară pămîntul și adapă semănătura, ci sănătoasă și fără greș”. Ei ziseră: „Acum vii cu adevărul!” și junghiară vaca, dar puțin lipsea și n-ar fi făcut aceasta.
67. Dacă ați omorît pe cineva și vă certați pentru aceasta, va scoate la iveală Dumnezeu ceea ce ați ascuns.
68. Și Noi am zis: „Loviți cadavrul cu o bucată din acea vacă și Dumnezeu îndată îl va învia pe mort și vă va arăta semnele Sale, ca să veniți la pricepere”.
69. Atunci se învirtoșiră inimile voastre îndată ca pietrele, sau se făcură și mai virtuose; căci pietrele – din unele izvorăsc rîurile, iar altele se despică și din ele iese apa, iar altele se surpă de frica lui Dumnezeu, însă Dumnezeu nu e nebagător de seamă la ceea ce faceți.
70. Doriți voi ca ei să vă creadă?⁵ O mare parte din ei a auzit doară cuvîntul lui Dum-

¹ Așa-numiți creștini ai lui Ioan sau mandei, o sectă religioasă care pretinde că este întemeiată de Sfîntul Ioan Botezătorul, și nu semîții cei ce adorau stelele și se numeau asemenea sabei.

² După tradițiunea iudaică în Talmud, a ridicat Dumnezeu muntele Sinai asupra israelienilor zicînd: „Dacă veți primi legea, e bine, dacă nu, apoi aici e mormîntul vostru”.

³ Pe timpul lui David, unii locuitori din Elath să fi fost prefăcuți în momițe spre pedeapsă, pentru că au pescuit în Sabat. Talmudul nu amintește nimic de această legendă.

⁴ Conf. la aceasta Num. XIX și Deuterom, XXI, 1-9.

⁵ I.e. Iudeii să creadă islamului. Cuvîntarea este aici îndreptată către moslemi.

- nezeu, totuși l-au schimonosit, deși l-au cunoscut și l-au priceput.
71. Și dacă se întilnesc cu cei ce cred, zic ei: „Noi credem!”. Dacă într-ascuns se întilnesc laolaltă, zic ei: „Voiți să le povestiți ce v-a descoperit Dumnezeu, ca să se certe [cu voi] despre aceasta înaintea Domnului vostru?”
72. Oare nu pricepeți că Dumnezeu cunoaște ceea ce ascund și ce descoperă ei?
73. Și între ei sînt proști de aceia ce nu pricep scriptura, ci au numai năluciri și numai presupuneri, însă vai celor ce scriu scriptura cu mîna lor și zic: „Aceasta este de la Dumnezeu!” pentru ca să-și câștige puțină simbrerie, însă vai de ei pentru ceea ce au scris mîinile lor și vai de ei pentru ceea ce și-au agonisit!¹
74. Ei zic: „Nu ne va atinge focul [iadului], decît numai cîteva zile numărate!” Spune-le: „Aveți un legămînt cu Dumnezeu? Doară nu va frînge Dumnezeu fîgăduința Sa, sau ziceți ceva despre Dumnezeu ce nu o știți?”
75. Într-adevăr, cel ce caută răul și acela pe care-l îmbrățișează păcatul, aceia sînt tovarășii focului: în el vor rămîne ei în veci.
76. Iar cei ce cred și fac bine, aceia vor fi tovarășii raiului, în el vor rămîne ei în veci.
77. Și Noi am încheiat un legămînt cu fiii lui Israel: „Să nu [serviți] altuia, decît numai lui Dumnezeu și [să vă] purtați bine cu părinții, rudele, orfanii și sărmanii [voștri] și să vorbiți bine despre oameni și să împliniți rugăciunea și să dați milostenie!” Atunci v-ați lepădat, afară de puțini din voi, și v-ați abătut.
78. Și Noi am încheiat un legămînt cu voi, ca să nu vărsați sîngele vostru și să nu vă alungați pe voi înșivă din locuințele voastre: atunci ați juruit voi și ați fost martori.
79. Atunci vă omorîrați voi unul pe altul și alungarăți o parte din voi din locuințele lor. Voi să ajutorăți întreolaltă numai la fărădelegi și dușmăanii. Și dacă vin ei la voi încătușați, îi sloboziți, și totuși v-a fost oprit să-i izgoniți. Credeți voi numai o parte a scripturii și cealaltă n-o credeți? Dar ce vor primi aceia din voi ce se poartă astfel, decît rușine în viața lumească și să fie aruncați la pedepse mai aspre în ziua învierii? Dumnezeu doar nu e nebăgător de seamă la ceea ce faceți.
80. Aceștia sînt cei ce-și cumpără viața lumească pentru [prețul vieții] celei de apoi. Lor nu li se va ușura pedeapsa și lor nu li se va ajuta.
81. Odinioară i-am dat Noi lui Moise scriptura și lui am lăsat [să-i urmeze] alți trimiși și i-am dat lui Isus, fiul Mariei, semne deslușite și l-am întărit cu duhul sfînt². Însă de cîte ori venea un trimis la voi cu ceva ce nu vă plăcea, erați voi îngîmfați și o parte [din trimiși] o învinuiați că ar aduce minuni, iar altă parte o omorați.
82. Însă [jidovii] ziseră: „Inimile noastre sînt cu prepus”. Dar Dumnezeu i-a blestemat pentru necredința lor și numai puțini fură credincioși.

¹ Aici îi învinuiește Mohammed pe jidovi că ar fi falsificat locurile scripturii care se referă la ei.

² Sub duhul sfînt îl înțeleg explicatorii Coranului totdeauna pe arhanghelul Gabriel.

83. Și când le veni scriptura¹ din partea lui Dumnezeu spre întărirea [scripturii] ce era la ei, deși înainte cerură ajutor împotriva celor necredincioși și deși a venit la ei ceea ce au cunoscut, [acum] se lepădară de ea². Însă blestemul lui Dumnezeu este asupra necredincioșilor.
84. Pentru o nimica vînd ei sufletul lor. Căci ei nu cred din pizmă în ceea ce a trimis Dumnezeu, că Dumnezeu se descoperă după plăcerea cui voiește dintre servii Săi. De aceea și-au adunat ei urgie peste urgie. Însă asupra celor necredincioși [vine] pedeapsă rușinoasă.
85. Iar când li se spune: „Credeti în ceea ce a descoperit Dumnezeu”, zic ei: „Noi credem [numai] la ceea ce s-a descoperit”, și așa se leapadă ei de ceea (ce s-a descoperit) mai apoi, deși este adevăr și întărește [descoperirile] ce sînt [acum] la ei. Spune: „De ce ați omorît profeții lui Dumnezeu cei de mai înainte, dacă sînteți credincioși?”
86. Când a venit la voi Moise cu semne deslușite, atunci v-ați ales voi vițelul, cînd nu era el de față și ați păcătuit.
87. Și cînd am încheiat Noi cu voi legămîntul și am ridicat asupra voastră muntele³ [zicînd]: „Primiți ceea ce v-am descoperit cu putere și ascultați!”, au zis ei: „Noi am auzit, însă ne-am împotrivit” și fură adăpați în inimile lor cu vițelul⁴ pentru necredința lor. Spune: „Greutăți vă poruncește credința voastră, dacă sînteți credincioși”.
88. Spune: „De voiți să aveți o locuință de apoi la Dumnezeu, care să fie aleasă înaintea celorlalți oameni, atunci doriți-vă moartea, dacă iubiți adevărul”.
89. Dar nicicînd nu voiesc ei aceasta din pricina celor ce le făcură înainte mîinile lor⁵, însă Dumnezeu îi cunoaște pe nelegiuîți.
90. Și tu vei afla că oamenii aceștia poftesc viața chiar mai mult decît cei ce se închină altor zei; fiecare din ei dorește să trăiască o mie de ani, însă nu scapă de pedeapsă chiar dacă ar trăi [o mie de ani], căci Dumnezeu știe ceea ce au făcut ei.
91. Spune: „Vai de cel ce este un dușman al lui Gabriel, acesta doar l-a trimis⁶ în inima ta cu îngăduirea lui Dumnezeu, ca să adeverească cele de nainte spre îndreptare și veste bună pentru cei necredincioși.
92. Vai de cel ce este un dușman al lui Dumnezeu, al îngerilor săi, al trimișilor săi, al lui Gabriel și al lui Michael; Dumnezeu este doar un dușman al necredincioșilor.”
93. Și ție ți-am trimis semne deslușite și cine nu crede în ele decît cei nelegiuîți?
94. Dar de cîte ori încheie ei legămîntul, o parte din ei îl leapadă, ba chiar cei mai mulți nu cred.
95. Și cînd a venit la ei trimisul de la Dumnezeu spre a întări [descoperirea] ce era la ei, o parte din cei ce au scriptura lepădă scriptura lui Dumnezeu după spatele lor, ca și cînd n-ar ști ei nimic despre aceasta.

¹ I.e. Coranul.

² Scriptura.

³ Conf. celor zise supra la II, 60.

⁴ Conf. Exod. XXXII, 20, unde se spune despre Moise: „Și el a luat vițelul pe care l-au făcut ei și l-a ars în foc și l-a făcut praf și l-a dat de băut fiilor lui Israel”.

⁵ I.e. din cauză că iudovii au falsificat scriptura.

⁶ Aduagă: Coranul.

96. Ei urma ră sfaturilor pe care le născociră Satanii împotriva împărăției lui Solomon¹, însă Solomon nu era necredincios, ci Satanii erau necredincioși și învățau pe oameni vraja și ceea ce s-a trimis celor doi îngeri din Babel, lui Harut și Marut². Însă ei nu-l învăță pe nimenea, pînă ce nu zic ei: „Noi sîntem o ispitire, deci nu fi necredincios!”³ De la ei s-au învățat [oamenii] cum se bagă ceartă între bărbat și muiere; însă ei nu pot să-i strice nimănui fără îngăduirea lui Dumnezeu. Ei învățară ceea ce aduce stricăciune și nu folosește și totuși știau că cel ce-și cumpără acestea n-are parte la viața de apoi. Pentru stricăciune și-au vîndut sufletul lor; o, de ar pricepe aceasta!

97. Dacă ar fi crezut ei și ar fi fost cu frica lui Dumnezeu, [ar fi primit] răsplată mai bună de la Dumnezeu. O, de ar fi priceput!

98. O, voi cei ce credeți, nu ziceți: „Raina!”⁴, ci ziceți: „Unzuma!”⁵ și fiți ascultători, căci pentru cei necredincioși este pedeapsă dureroasă.

99. Cei necredincioși din poporul scripturii⁶ și păgînii nu doresc să vie bine asupra voastră de la Domnul vostru, însă Dumnezeu alege întru îndurarea sa pe cine voiește, căci Dumnezeu e mare binefăcător.

100. Dacă ștergem semne [din Coran] sau le uităm, aducem altele mai bune decît ele sau asemenea cu ele. Oare nu știi că Dumnezeu e atotputernic?⁶

101. Oare nu știi că a lui Dumnezeu este stăpînirea asupra cerurilor și a pămîntului și că afară de Dumnezeu nu aveți ajutor și ocrotitor?

102. Sau voiți să cereți voi de la trimisul vostru ceea ce s-a cerut mai înainte de la Moise? Însă cine schimbă necredință pentru credință se abate de la drumul cel drept.

103. Dorește o parte mare din poporul scripturii ca să vă întoarcă de la credința voastră la necredință din pizma sufletului lor, după ce li s-a făcut dezvăluit adevărul⁸, însă iertați și uitați pînă va veni Dumnezeu cu porunca Sa; Dumnezeu atotputernic.

104. Și împliniți rugăciunea și dați milostenie și ceea ce faceți înainte bine pentru sufletele voastre, aceea veți afla la Dumnezeu, căci Dumnezeu știe ce faceți.

¹ Solomon fu calomniat de Satani, căci aceștia îngropară formule magice sub tronul său. După moartea lui Solomon, fură descoperite acele formule și pietatea lui Solomon fu trasă la îndoială. Abia Mohammed i-a reparat onoarea.

² După unii, doi îngeri care se îndrăgiră de copile și spre pedeapsă fură spînzurați de picioare într-o groapă de lîngă Babel, și acolo îi învățară ei pe oameni magia. După alții, doi magi.

³ Aceștia doi înainte de ce-i învăță pe oameni magia îi fac întii luători de seamă ca să nu urmeze ispitei lor, ci mai bine credinței adevărate.

⁴ Amîndouă cuvintele înseamnă „Privește-ne!”. Deoarece cuvîntul prim jidovii îl priveau ca derivat de la tulpina verbală RV în însemnarea de **seducător, făcător de rele**, și-l întrebuițau cu privire la Mohammed, de aceea îi oprește aici profetul și cere să se întrebuițeze al doilea cuvînt la rugăciune.

⁵ Jidovii.

⁶ Aici scuză Mohammed inconsecvențele sale din Coran. După cum, susțin moslemii, să se fi abrogat 225 de versete prin alte versete mai tîrzii. Conf. la aceasta și introducerea noastră, cap.III.

⁷ I.e., sa-L vada pe Dumnezeu.

⁸ Adevărul revelat de Mohammed.

105. Ei au zis: „Nu vor intra în rai decât cei ce sînt jidovi sau creștini!” Acestea sînt dorințele lor, [tu însă] spune: „Aduceți dovada voastră, dacă iubiți adevărul!”
106. Într-adevăr, cel ce supune fața sa lui Dumnezeu și se poartă bine, acela [primește] răsplata sa de la Domnul său și frică [nu vine] peste el și nu se întristează.
107. Jidovii spun: „Creștinii n-au [temei] pe nimic”. Și creștinii zic: „Jidovii n-au [temei] pe nimic” și totuși citesc [atît jidovii cît și creștinii] scriptura. Asemenea vorbesc și cei ce nu au cunoștință, însă Dumnezeu va judeca în ziua învierii asupra certelor lor.
108. Și cine e mai păcătos decît cel ce oprește să se pomenească la templele lui Dumnezeu numele Său și năzuiește să le pustiască?¹
109. Doar al lui Dumnezeu este răsăritul și apusul și încotro vă întoarceți, acolo e fața lui Dumnezeu: căci Dumnezeu este cuprinzător, înțelept.
110. Ei zic: „Dumnezeu a făcut un copil”. Mărire Lui! Ba nu! Ale Lui sînt cerurile și pămîntul: toate ascultă de El.
111. Făcătorul cerurilor și al pămîntului și cum hotărăște un lucru, atunci spune: „Să fii!” și este!
112. Cei ce nu știu spun: „De-ar vorbi Dumnezeu cu noi sau de-ar aduce un semn!” Cam asemenea cuvintelor lor au vorbit înaintașii lor; inimile lor seamănă întreolaltă. În adevăr, Noi am adus semne lămurite poporului cunoscător.
113. Noi te-am trimis la adevăr să binevestești și să îndemni, însă nu vei fi întrebat despre tovarășii iadului.
114. Și nu se vor învoi cu tine jidovii și creștinii pînă ce nu vei urma legea lor. Spune: „Numai îndreptarea lui Dumnezeu este îndreptare [adevărată]. În adevăr dacă ai fi urmat ceea ce le place lor, măcar că ți-a venit cunoștința, n-ai avea de la Dumnezeu scut și ocrotire.
115. Aceia cărora le-am dat Noi scriptura, dacă o vor citi cum trebuie să se citească, vor crede în ea; iar cei ce nu cred în ea sînt pierduți.
116. O, fiii lui Israel, aduceți-vă aminte de binele ce vi l-am făcut Eu, v-am ales doar înaintea făpturilor.
117. Și temeți-vă de ziua în care nu poate sta un suflet pentru altul și nu se primește de la el răscumpărare și nu-i ajută și nu este mîntuire.
118. Și Domnul cînd l-a ispitit pe Avraam cu porunci pe care le-a împlinit acesta, a zis: „Eu te așez ca Imîm² asupra oamenilor”. El zise: „Nu vor primi cei nelegiuți legămîntul meu”.
119. Și cînd am făcut Noi pentru oameni o casă de adunare și adăpost³, [am zis]: „Țineți locul lui Avraam⁴ ca loc de rugăciune!” Și am încheiat cu Avraam și Ismael legămînt. „Curățiți⁵ casa mea pentru cei ce o înconjură și cei ce petrec în ea, precum și cei ce se roagă și se închină în ea”.

¹ Aceștia sînt mekkanii.

² Dregător, arhieru.

³ Kaaba.

⁴ Un loc înlăuntru Kaabei, numit **Makârñ Ibrahim**, unde și astăzi se arată urma piciorului lui Avraam.

⁵ De idoli.

120. Și când a zis Avraam: „Doamne, fă țara aceasta liniștită și nutrește cu roduri poporul ei, care crede în Dumnezeu și în ziua de apoi!”, zise El: „Și pe cel ce nu crede voi să-l hrănesc cu puțin, apoi însă voi să-l arunc în pedeapsa focului. Vai de drumul acela!”
121. Și când puseră Avraam și Ismael temeliile casei, [ziseră ei]: „Doamne, primește-o de la noi, tu ești doar cel ce aude, știe!”
122. Doamne, fă-ne moslemi și pe urmașii noștri [fă-i] un popor moslem și arată-ne pravila noastră și te întoarce spre noi. Tu doar ești cel bun și milostiv.
123. Doamne, ridică întru ei un trimis dintre ei, care să le arate semnele Tale și să-i învețe scriptura și înțelepciunea și să-i curățească. Tu ești doar cel puternic, înțelept”.
124. Și cine se leapădă de legea lui Avraam, afară de acela al cărui suflet este neghiob? Ni l-am ales doar [pe Avraam] acum în lumea aceasta, iar în cea de apoi va fi el între cei desăvârșiți.
125. Când i-a zis lui Domnul său: „Fii moslem!”, a zis el: „Mă supun Domnului veacurilor!”
126. Și Avraam a dat ca moștenire această [lege] fiilor săi, și Iacov [asemenea zise]: „O, fiii mei, iată, Dumnezeu v-a ales vouă credința aceasta și să nu muriți altfel decât fiind moslemi”.
127. Au fost alți martori când moartea s-a apropiat de Iacov? Atunci a zis el fiilor săi: „Cui îi veți servi după mine?” Ei ziseră: „Voim să-i servim Dumnezeului tău și Dumnezeului părinților tăi Avraam, Ismael și Isaac, unicul Dumnezeu; Lui voim să ne supunem”.
128. Acest popor s-a trecut. A primit ce și-a agonisit, și voi [așijderea] veți primi ce vă veți agonisi; însă voi nu veți fi întrebați despre ceea ce au făcut ei.
129. Și ei zic: „Fiți jidovi sau creștini, atunci sînteți pe drumul drept!” Spune: „Ba nu! [Noi primim] legea lui Avraam, cel drept-credincios, și el nu era idolatru”.
130. Spuneți: „Noi credem în Dumnezeu și în ceea ce ne-a trimis nouă și lui Avraam, Ismael, Isaac, Iacov și seminiților și în ceea ce s-a adus lui Moise și lui Isus și ceea ce s-a adus profetilor de la Domnul lor. Noi nu facem deosebire cu vreunul din ei, ci sîntem moslemi”.
131. Iar dacă cred ei întocmai cum credeți voi, atunci sînt ei pe drumul drept, iar dacă se abat, atunci sînt ei între dușmani. Și ție îți va fi de ajuns Dumnezeu față de ei, doar El aude, știe.
132. Legea lui Dumnezeu [o avem] și ce e mai bun decît legea lui Dumnezeu? Lui voim să-i slujim!
133. Spune: „Voiți să vă certați cu noi despre Dumnezeu? El doar e Domnul nostru și al vostru, iar faptele noastre sînt ale noastre, și faptele voastre sînt ale voastre, și noi Lui ne închinăm”.
134. Sau voiți să ziceți: „Avraam, Ismael, Isaac, Iacov și seminițiile au fost jidovi sau creștini?” — Spune: „Sînteți voi mai înțelepți decît Dumnezeu? Și cine e mai nelegiuit decît acela care ascunde mărturiile ce le are de la Dumnezeu?” — Dumnezeu doară nu e nebăgător de seamă la ceea ce faceți.

135. Acest popor s-a trecut. A primit ce și-a agonisit, și voi [așjiderea] veți primi ce vă veți agonisi, însă nu veți fi întrebați despre ceea ce au făcut ei.
136. Vor zice cei nebuni între oameni: „De ce-i întoarce de la Kibla pe care o aveau înainte?”¹ Spune: „Al lui Dumnezeu este răsăritul și apusul. Pe cine voiește, îl ocîrmuiește El pe drum drept”.
137. Noi v-am așezat ca popor mijlocitor, ca să fiți martori față de oameni, însă și trimisul va fi martor față de voi.
138. Și de ce am schimbat Kibla pe care ai avut-o înainte? Numai ca să știm cine urmează trimisul și cine se întoarce pe călciul său. Lucru greu li se pare acesta² unora, nu însă celora pe care îi îndreaptă Dumnezeu. Însă Dumnezeu nu lasă să se piardă credința voastră, Dumnezeu e dator față de oameni îndurat, milostiv.
139. Noi am văzut că am îndreptat fața ta spre ceruri, dar Noi te vom întoarce spre o Kiblă care-ți place. Întoarce fața ta spre templul cel sfînt³ și oriunde sînteți fața voastră este spre el. Iar aceia cărora li s-a dat scriptura știu că acest adevăr este de la Domnul lor. Lui Dumnezeu doar nu-i e necunoscut ceea ce fac ei.
140. Și dacă le-ai aduce celor ce au scriptura toate semnele, totuși n-ar urma ei Kiblei tale, deci nu urma nici tu Kiblei lor⁴, doar nici ei nu urmează aici unul Kiblei altuia. Dar dacă ai urma poftei lor, deși ai ajuns la pricepere, atunci vei fi un nelegiuit.
141. Cei cărora le-am dat Noi scriptura îl cunosc pe el⁵, ca și cum i-ar cunoaște pe copiii lor, însă o parte din ei ascund adevărul, deși îl cunosc.
142. Adevărul este de la Domnul tău, deci nu fi între cei ce se îndoiesc.
143. Fiecare are o parte spre care se întoarce [la rugăciune]; voi însă rîvniți spre ceea ce este mai bun. Orișunde veți fi, Dumnezeu vă va conduce la un loc. Dumnezeu e doar atotputernic.
144. De orișunde vii, întoarce fața ta spre templul cel sfînt, căci adevărul acesta este de la Domnul tău. Lui Dumnezeu doar nu-i e necunoscut ceea ce faceți.
145. De orișunde vii, întoarce fața ta spre templul cel sfînt, și orișunde sînteți întoarceți fața voastră spre el, pentru ca oamenii să nu aibă dovezi împotriva voastră, ci numai împotriva celor nelegiuiți. De ei nu vă temeți, ci temeți-vă de Mine. Eu voi să umplu cu harul Meu și veți fi îndreptați spre bine.
146. Noi deci v-am trimis vouă un trimis din mijlocul vostru, ca să vă citească semnele Noastre și să vă curățească și să vă învețe scriptura și înțelepciunea și să vă învețe ceea ce nu știți.

¹ Mohammed, la început, n-a hotărît o direcțiune anumită pentru rugăciune (conf. supra v. 109), dar apoi, ca să cîștige favorul jidovilor, porunci ca lipașii săi la rugăciune să fie îndreptați în direcțiunea (Kibla) spre Ierusalim. Deoarece însă aceasta n-a avut nici un efect la jidovi, porunci el moslemilor să aibă Kibla spre Mekka. Aici scuză el schimbarea orînduirii sale înainte.

² Schimbarea Kiblei.

³ Templul din Mekka. Conf. supra nota la v. 109.

⁴ I.e. Moslemii de acum înainte să nu mai ție Kibla spre Ierusalim împreună cu jidovii.

⁵ I.e. pe Mohammed.

147. Aduceți-vă aminte de Mine, ca să-Mi aduc aminte de voi și să-Mi fiți mulțumitori; și nu fiți nemulțumitori față de Mine.
148. O, voi cei ce credeți, cereți ajutor întru statornicie și rugăciune, căci Dumnezeu e cu cei statornici.
149. Nu spuneți despre cei ce fură uciși în calea lui Dumnezeu „Ei sînt morți!”, ci „Ei sînt vii!”, căci aceasta nu o pricepeți.
150. Nu vă vom ispiti cu nimic, nici cu frică, nici cu foamete, nici cu daună în privința averii sufletului și a roadelor; deci binevestește celor statornici,
151. care, dacă a venit asupra lor nenorocire, spun: „Noi sîntem ai lui Dumnezeu și la Dumnezeu ne vom întoarce”.
152. Asupra lor este binecuvîntare și îndurare de la Domnul lor: ei sînt doar pe drum drept.
153. Și Safâ și Mervah¹ sînt locuri sfinte ale lui Dumnezeu și cel care peregrinează la casa Sa sau o cercetează nu păcătuiește dacă merge împrejurul lor și [pentru] cei ce fac bine [este] Dumnezeu cel mulțumitor, știutor.
154. Iar cei ce ascund ceea ce am trimis Noi ca semne deslușite și îndreptare, după ce am hotărît oamenilor în scriptură, pe aceia îi va blestema Dumnezeu și toți cei ce blestemă îi vor blestema,
155. afară de aceia care se căiesc și se îndreaptă și mărturisesc – către aceia Mă voi întoarce, căci Eu sînt pașnic, îndurător.
156. Iar aceia care nu cred și mor în necredință – asupra lor [vine] blestemul lui Dumnezeu și al tuturor îngerilor și oamenilor.
157. Ei vor rămîne în veci întru el², nu le va fi ușurată pedeapsa și nu vor fi băgați în seamă.
158. Și Dumnezeu vostru e numai un unic Dumnezeu; nu este Dumnezeu afară de El, cel milostiv, îndurător.
159. În facerea cerurilor și a pămîntului – în schimbarea nopții și a zilei – în corăbiile care pătrund marea spre folosul oamenilor – în ceea ce trimite Dumnezeu din cer ca apă să învie pămîntul din moartea sa – întru răspîndirea tuturor vietăților – întru ocîrmuirea vînturilor și a nourilor, care [plutesc] fără răsplată între cer și pămînt – sînt [des-tule] semne pentru poporul cel înțelept.
160. Și totuși sînt oameni care primesc afară de Dumnezeu încă și semeni³ și îi iubesc precum se iubește Dumnezeu; însa cei ce cred îl iubesc mai mult pe Dumnezeu. O, de ar înțelege cei nelegiuți, cînd vor vedea pedeapsa, că toată puterea este a lui Dumnezeu și că Dumnezeu pedepsește cu asprime.
161. De se vor dezbăra cei amăgiți de amăgitori și dacă vor vedea pedeapsa și cum se rup legăturile,
162. atunci vor zice cei amăgiți: „O, de ar fi pentru noi întoarcere, ca să ne dezbărăm de ei, precum s-au dezbărat ei de noi!”. Așa le va arăta Dumnezeu faptele lor, suspin va veni asupra lor și ei nu vor scăpa din foc.

¹ Doi munți cu idoli lângă Mekka. Mohammed le încuviință moslemilor să umble cu ceremonii religioase în jurul celor doi munți cu ocazia peregrinajului la Mekka.

² Întru blestem.

³ I.e. idoli, asemenea cu Dumnezeu.

163. O, voi, oamenilor, mâncați din ceea ce este iertat și bun pe pământ și nu urmați pașilor lui Satan; el vă este doar un dușman clar.
164. El vă poruncește ce e rău și rușinos și ca să vorbiți de Dumnezeu ceea ce nu știți.
165. Dacă li se spune: „Urmați ceea ce a trimis Dumnezeu”, zic ei: „Nu, [ci] noi urmăm cele ce le-am aflat de la părinții noștri”. Oare n-au fost părinții lor nepricepuți și rău ocîrmuiți?
166. Cei ce nu cred seamănă cu cel ce cheamă ceva ce nu aude decît numai chemarea și strigătul¹. Surzi, muți, orbi sînt ei și nu o știu.
167. O, voi, cei ce credeți, mâncați din bună-tățile pe care vi le dădurăm și mulțumiți lui Dumnezeu, dacă îl slujiți.
168. Vouă vă sînt oprite numai mortăciune, singe, carne de porc și ceea ce nu s-a junghiat în numele lui Dumnezeu². Iar cine a fost silit [la aceasta] fără să aibă poftă și fără să se poată împotrivi, acela n-are păcat, căci Dumnezeu este iertător, îndurător.
169. Cei ce ascund ceea ce a trimis Dumnezeu în scriptură și vînd aceasta penru preț josnic, aceia nu vor minca înlăuntrul lor alta decît foc, și Dumnezeu nu va vorbi cu ei în ziua învierii și nu-i va curăți și pentru ei va fi pedeapsă dureroasă.
170. Ei sînt cei ce vînd rătăcire pentru drum drept și pedeapsă pentru iertare; ce vor suferi ei în foc!
171. Și anume de aceea, pentru că Dumnezeu a trimis această scriptură întru adevăr, și cei ce se ceartă asupra scripturii cad în rătăcire mare.
172. Nu stă cuvioșia întru aceea ori de îndreptați fața voastră spre răsărit sau spre apus, ci cuvios este cel ce crede în Dumnezeu, în ziua de apoi, în ingeri, în scriptură și în profeti și dă din averea sa din dragoste către El rudelor, orfanilor, sârmanilor, călătorilor, cerșetorilor și celor din robie și-și implinește rugăciunea și dă milostenii, și cei ce țin întreolaltă făgăduințele pe care le-au făgăduit și cei ce sînt statornici în nenorociri și în timpul vitejieii³. Aceștia sînt cei drepti, cei temători de Dumnezeu.
173. O, voi, cei ce credeți, aveți ca îndatorire răzbunarea pentru omor: slobod pentru slobod, rob pentru rob, muiere pentru muiere. Iar dacă i s-a iertat cuiva aceasta din partea fratelui său, pentru acela să urmeze bunăvoință, însă să aibă răscumpărare întru cuviință.
174. Aceasta este o ușurare și îndurare de la Domnul vostru. Și cel ce greșește după aceasta, pentru acela este pedeapsă dureroasă.
175. Și întru răzbunare este viața pentru voi, o, voi, cei pricepuți, dacă sînteți cu frica lui Dumnezeu.
176. Aveți îndatorirea: Dacă va să moară unul din voi și lasă în urma sa avere, atunci să facă testament pentru părinți și rude după buna cuviință; o îndatorire pentru cei cu frica lui Dumnezeu.

¹ I.e. sînt ca vita ce nu pricepe cuvîntul cu care este chemată.

² I.e. vita la a cărei jungchiere nu s-au rostit cuvintele: „În numele lui Dumnezeu”, așadar vita junghiată de un necredincios.

³ I.e. timpul războiului.

177. Însă cel ce schimbă [testamentul], după ce l-a auzit, atunci vine păcatul asupra celor ce schimbă. Dumnezeu doar aude, știe.
178. De se teme însă cineva că testatorul a fost cu nedreptate sau în rătăcire și face pace între cei [ce se ceartă], acela nu cade în păcat; Dumnezeu doar este iertător, milostiv.
179. O, voi, cei ce credeți, și voi aveți îndatorirea pentru ajunare, cum aveau îndatorire și înaintașii voștri, ca să fiți cu frica lui Dumnezeu.
180. Un număr anumit de zile [să ajunați], însă acela din voi care e bolnav sau în călătorie [să postească asemenea] alt număr de zile. Cei ce însă sînt în stare [să postească, și totuși nu postesc, aceia să dea] unui sărac bucatele ca răscumpărare; însă dacă face cineva bine de bunăvoie, atunci e bine pentru el; iar dacă postiți [totodată] e mai bine pentru voi, dacă sînteți pricepuți.
181. Luna Ramadan¹, în care s-a trimis Coranul ca îndreptar pentru oameni și ca învățătură lămurită pentru drumul cel drept și deosebirea [între adevăr și minciună], în luna aceasta să ajuneze cei ce sînt de față: cine e însă bolnav sau în călătorie, să postească alt număr de zile; Dumnezeu dorește să vă ușureze, nu dorește să vă facă greutate, ca să împliniți numărul [zilelor de post] și să-L preamăriți pe Dumnezeu pentru că vă ocîrmuiește și să-L mulțumiți.
182. Dacă te întreabă servii Mei despre Mine, atunci Eu sînt aproape; ascult ruga celui ce se roagă, dacă se roagă; dar și ei trebuie să asculte de Mine și să creadă în Mine; poate vor umbla întru dreptate.
183. Vă este iertat în noaptea postului să vă împreunați cu muierile voastre; ele vă sînt vouă haină și voi le sînteți lor haină; Dumnezeu știe că voi înșivă v-ați înșelat, însă El se întoarce spre voi și vă iartă; deci împreunați-vă cu ele și cereți ce v-a [pre]-scris² Dumnezeu și mîncăți și beți pînă ce se poate deosebi un fir alb de un fir negru în zori de zi. Atunci împliniți postul pînă noaptea și nu vă împreunați cu ele³, ci petreceți în temple. Acestea sînt hotările lui Dumnezeu, deci nu vă apropiați de ele. Astfel îi învață Dumnezeu pe oameni să deosebească semnele Sale, pentru ca ei să se teamă de El.
184. Nu istoviți averile voastre între voi în deșert și nu mituiți cu ele pe judecători, ca să mîncăți o parte din averea cuiva în nelegiuire cu știrea voastră.
185. Te vor întreba și despre lunile noi. Spune: „Ele sînt timpurile hotărîte oamenilor de peregrinaj”. Dreptatea nu stă în aceea ca să mergeți în casele voastre pe din dos, ci dreptatea este a se teme de Dumnezeu; deci mergeți în case prin poartă⁴ și temeți-vă de Dumnezeu, ca să fiți fericiți.
186. Luptați-vă pentru calea lui Dumnezeu împotriva celor ce voiesc să se lupte cu voi, însă nu începeți cu nedreptul, căci Dumnezeu nu-i iubește pe cei nedrepți.

¹ Luna a noua din anul moslemilor.

² I.e. v-a incuviințat.

³ Cu muierile.

⁴ La arabii cei vechi, era o superstiție, în urma căreia peregrinii, dacă se întorceau din Mekka, nu intrau în casă prin intrarea obișnuită, ci întrebuintau o ușă anume făcută pentru acest scop. Mohammed, aici, le oprește această superstiție.

187. Omoriți-i unde-i găsiți, și goniți-i de acolo, de unde v-au gonit pe voi, căci ispita e mai rea decât omorul, însă nu luptați împotriva lor lângă templul sfânt, doar dacă se luptă ei împotriva voastră acolo; omoriți-i, căci aceasta este răsplata celor necredincioși.
188. Și luptați împotriva lor pînă ce nu va fi ispită, ci va fi legea lui Dumnezeu; iar dacă vor înceta, nu țineți dușmănie, ci numai față de cei nelegiuți.
189. Dacă însă înceată ei, atunci Dumnezeu este iertător, îndurător.
190. Luna cea sfântă pentru luna cea sfântă, iar templele pentru răzburane¹; cine vă atacă, atunci atacați-l și pe el întocmai cum v-a atacat pe voi și temeți-vă de Dumnezeu și să știți că Dumnezeu e cu aceia care se tem de El.
191. Jertfiți pentru drumul lui Dumnezeu și nu vă aruncați cu mîinile voastre în pieire, ci faceți bine; Dumnezeu doar îi iubește pe binefăcători.
192. Împliniți peregrinajul și cercetarea cea sfântă a lui Dumnezeu²; iar dacă vă e greu, pregătiți ceva ca jertfă și nu tundeți capetele voastre pînă ce n-a ajuns jertfa la locul junghierii; cine din voi însă este bolnav sau are durere de cap³, acela răscumpere-se prin ajunare sau milostenie sau prin vreo jertfă. Dacă sînteți în siguranță⁴ și voiește cineva să cerceteze Mekka abia la peregrinaj, să pregătească ceva ca jertfă. Cel ce însă are avere să postească trei zile în peregrinaj și șapte zile la reîntoarcere, așadară zece de toate. Aceeași să o facă acela ai cărui casnici n-au fost la templul cel sfânt. Deci temeți-vă de Dumnezeu și să știți că Dumnezeu pedepsește groaznic.
193. Peregrinajul să fie în lunile cunoscute⁵, și cel ce și-a propus peregrinajul în ele să nu se împreune cu muiere, să nu fie cu nedreptate și să nu se certe în peregrinaj, căci binele pe care-l faceți îl cunoaște Dumnezeu. Luați-vă și merinde, însă cele mai bune merinde sînt frica lui Dumnezeu, deci temeți-vă de Mine, o, voi, cei pricepuți.
194. Nu greșiți dacă cereți un ciștig de la Domnul vostru⁶ și dacă grăbiți de pe Arafât⁷ atunci aduceți-vă aminte de Dumnezeu în locul cel sfânt și aduceți-vă aminte că v-a ocîrmuit bine și că înainte erați între cei ce rătăcesc.
195. Atunci grăbiți-vă de unde se grăbesc oamenii⁸ și cereți iertare de la Dumnezeu, căci Dumnezeu este iertător, îndurător.

¹ Înțelesul acestui loc întunecos seamănă să fie: războiul religios este iertat să se poarte și în luna cea sfântă, în care este războiul de altfel oprit. Asemenea este iertat de a se lupta pentru religiune și în sanctuarul din Mekka.

² În Mekka – cercetarea aceasta este peregrinajul cel mic, care se poate orișicînd împlini, afară de luna peregrinajului celui mare, la care este obligat fiecare moslem măcar o dată în viața sa.

³ Încît trebuie să se tundă.

⁴ Față de dușmani.

⁵ I.e. lunile Șavval, Zul-Kaadah și Zul-Higidjah.

⁶ Făcînd negoț pe timpul peregrinajului.

⁷ Un munte sfînt lângă Mekka. Peregrinii se suiau pe el și de acolo se întorceau fugînd cu pași grabnici.

⁸ Peregrinii trebuiau să împlinească și celelalte ceremonii, ale peregrinajului cu alergare.